

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek (przewodniczący)

SSN Roman Trzaskowski (sprawozdawca)

SSA Bogusław Dobrowolski

w sprawie ze skargi J.S.

o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa

R. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej

z siedzibą w [...]

przeciwko Gminie Miasto [...]

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej - J.S.

o zapłatę,

prowadzonej przez Sąd Okręgowy w [...],

zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 26 marca 2015 r.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 czerwca 2017 r.,

zażalenia interwenienta ubocznego J.S.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 7 grudnia 2016 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

W skardze o wznowienie postępowania skarżący J. S. wniósł o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa R. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w [...] przeciwko Gminie Miasto [...] z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej J.S. o zapłatę, prowadzonej przez Sąd Okręgowy w [...] (sygn. akt I C .../13), zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 marca 2015 r. (sygn. akt I A Ca .../14). Skarżący jako podstawę skargi wskazał art. 404 k.p.c. powołując się na to, że wyrok Sądu Okręgowego w [...] oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] zostały wydane „za pomocą przestępstwa, co wynika wprost z obowiązujących przepisów prawa oraz dokumentów, których kopie zostały załączone do skargi o wznowienie postępowania”. Podał przy tym, że Prokuratura konsekwentnie odmawia wszczęcia śledztwa w tej sprawie. Ponadto, zdaniem skarżącego, podstawą do wznowienia postępowania jest „wydanie przez Sąd Apelacyjny w [...] na wniosek Gminy Miasto [...] postanowienia w dniu 15 lipca 2016 r. w sprawie I ACz .../16, którym to postanowieniem Sąd bezspornie naruszył moje dobra osobiste i materialne”.

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2016 r. Sąd Apelacyjny w [...] odrzucił skargę, wskazując, że skarżący nie powołał się na fakt wydania prawomocnego wyroku skazującego sędziów orzekających w jego sprawie, ani na fakt odmowy wszczęcia postępowania karnego wobec tych sędziów albo umorzenia wobec nich postępowania z innych przyczyn niż brak dowodów. Przywołał jedynie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, które dotyczyły przestępstw popełnionych „przez powoda w związku z rozbiórką budynku”.

W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżący zarzucił naruszenie: art. 403 § 1 pkt 2 k.p.c. w związku z art. 404 k.p.c. poprzez błędną jego wykładnię i przyjęcie, że podstawa wznowienia postępowania nakreślona przez ustawodawcę w art. 403 § 1 pkt k.p.c. dotyczy jedynie przestępstwa popełnionego przez członka (członków) składu orzekającego w sprawie, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego przepisu nie pozwala na ograniczenie jego zastosowania do faktu popełnienia czynu zabronionego przez określone osoby, ale zależna jest jedynie od tego, czy ów czyn zabroniony dotyczy okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy; art. 402 § 1 pkt 2 k.p.c. w związku z art. 404 k.p.c. w związku z art. 233 § 1 k.p.c.

poprzez błędną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego; art. 410 § 2 k.p.c. w związku z art. 130 § 1 k.p.c. poprzez zaniechanie zobowiązania skarżącego do uzupełnienia wniesionej skargi o wznowienie postępowania poprzez przedłożenie dokumentów w postaci 4 postanowień Prokuratora Rejonowego w [...] celem uprawdopodobnienia podniesionych przez skarżącego okoliczności stanowiących przesłankę do wznowienia postępowania; art. 410 § 1 k.p.c. poprzez bezzasadne odrzucenie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie skarżący domaga się wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 marca 2015 r. (sygn. akt I A Ca ../14), utrzymującym wyrok Sądu Okręgowego w [...] z dnia 17 kwietnia 2014 r. (sygn. akt I C ../13), zasądzający od Gminy Miasto [...] na rzecz R. sp. z o.o. w [...] kwotę 346 885 zł tytułem obniżenia ceny i odszkodowania obejmującego koszty poniesione przez tę Spółkę na rozbiórkę budynku położonego na zakupionym przez nią od Gminy gruncie i przeznaczzonego do rozbiórki, o czym Spółka nie została poinformowana przy zakupie (wada fizyczna). W sprawie tej w charakterze interwenienta ubocznego występował skarżący, będący w chwili zawarcia umowy sprzedaży gruntu burmistrzem Gminy. W związku z zatajeniem decyzji nakazującej Gminie rozbiórkę nieużytkowanego budynku i działaniem na szkodę nabywcy nieruchomości, przeciwko skarżącemu toczyło się postępowanie karne, które zakończyło się wyrokiem Sądu Okręgowego w [...] z dnia 18 grudnia 2015 r. (sygn. akt V Ka ../15), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w [...] z dnia 30 czerwca 2015 r. (sygn. akt K. ../6/15), w części uznającej skarżącego winnym niedopełnienia obowiązków (czyn z art. 231 § 1 k.k.) i skazującej go na karę pozbawienia wolności w zawieszeniu.

W skardze o wznowienie postępowania skarżący powołał się na to, że reprezentant Spółki R. dokonał rozbiórki budynku z rażącym naruszeniem przepisów prawa budowlanego i zasad BHP, przez co dopuścił się przestępstwa (czyny z art. 183 § 1, 183 § 3, 286 § 3 k.k.), na co miał przyzwolenie przedstawiciela administracji rządowej i prokuratora, a wyroki sądów cywilnych zostały uzyskane za pomocą przestępstwa, ponieważ sądy te oparły się jedynie na akcie oskarżenia przeciwko J. S. Skarżący powołał się na to, że mimo

sporządzanych przez niego zawiadomień o popełnieniu przestępstwa Prokuratura konsekwentnie odmawia wszczęcia śledztwa w sprawie.

Przestępstwa, na istnienie których powołuje się skarżący, nie są przestępstwami w rozumieniu art. 403 § 1 pkt 2 k.p.c., a jego wywody mają w istocie charakter polemiki z prawomocnymi wyrokami sądu cywilnego i karnego.

Wprawdzie w doktrynie przyjmuje się, że podstawa wznowienia określona w art. 403 § 1 pkt 2 k.p.c. może być rozumiana szeroko - może tu chodzić o każde przestępstwo, za pomocą którego mógł być uzyskany wyrok (z wyłączeniem czynów zabronionych objętych zakresem art. 403 § 1 pkt 1 *in principio* k.p.c.), jednakże chodzi tu tylko o sytuację, w której wyrok został uzyskany za pomocą przestępstwa. Decydujące jest zatem to, aby przestępstwo pozostawało w związku przyczynowym z wydaniem wyroku i treścią rozstrzygnięcia sądu w nim zawartego; przestępstwo to musi służyć do uzyskania wyroku. Nie można zatem żądać wznowienia postępowania na tej podstawie, że wyrok został uzyskany za pomocą przestępstwa (art. 403 § 1 pkt 2 k.p.c.), jeżeli późniejszy wyrok karny skazujący za jego popełnienie dotyczy okoliczności, którą sąd rozpoznający daną sprawę cywilną uznał za nieistotną dla jej rozstrzygnięcia (postanowienie SN z dnia 30 maja 1996 r., I CRN 101/95, OSNC 1996, nr 10, poz. 138).

Ponadto skarżący nie wykazał okoliczności wskazanych w art. 404 k.c., tzn. ustalenia czynu przestępnego prawomocnym wyrokiem karnym ani tego, że postępowanie karne nie może być wszczęte lub że zostało umorzone z innych przyczyn niż brak dowodów. Powołał się jedynie na kilkukrotne odmowy wszczęcia śledztwa wydane przez Prokuraturę Rejonową w [...].

W konsekwencji zażalenie należało oddalić (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

kc

aj

